

Sygn. akt II KO 105/19

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 23 stycznia 2020 r.,
wniosku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 4 grudnia 2019 r., sygn. akt XII K (...),
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2019 r., sygn. akt XII K (...), Sąd w W. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi, w trybie art. 37 k.p.k., sprawy oskarżanych T. G. i S. K. .

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego nie jest zasadny, co nie oznacza, że Sąd Najwyższy co do zasady wyklucza możliwość przekazania sprawy oskarżonych innemu sądowi równorzędnemu. Wskazać należy, że instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, iż za podjęciem takiej decyzji przemawia dobro wymiaru sprawiedliwości.

Nie ulega wątpliwości, że dobro wymiaru sprawiedliwości, które stanowi podstawę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o art.

37 k.p.k., to także realna możliwość osądzenia sprawy w innym sądzie w sytuacji, gdy stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia mu stawiennictwo w sądzie właściwym, a czyni realny jego udział w postępowaniu w innym, bliższym jego miejsca zamieszkania, sądzie.

Z tej perspektywy wystąpienie Sądu Okręgowego uznać należy za przedwczesne. Z opinii biegłego neurologa, na którą powołał się Sąd Okręgowy, wynika, że w aktualnym stanie zdrowia oskarżony S. K. jest niezdolny do udziału w postępowaniu sądowym. Trudno zatem zakładać, że sama tylko zmiana właściwości sądu będzie miała realny wpływ na bieg postępowania.

Prawdą jest, że w opinii biegłego neurologa wskazano, że „systematyczna rehabilitacja rokuje poprawę stanu zdrowia po okresie 6 miesięcy od daty badania i możliwość uczestniczenia w badaniu sądowym jak najbliżej miejsca zamieszkania, przy dostosowaniu pomieszczeń do transportu dla osób niepełnosprawnych ruchowo”. Jednak ze względu chociażby na treść przytoczonego wyżej wniosku końcowego, który nie odnosi się do udziału w „postępowaniu sądowym”, lecz „badaniu sądowym”, nie można uznać, aby opinia biegłego sądowego z dnia 9 lipca 2019 r. stanowiła w chwili występowania z wnioskiem o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu wystarczającą podstawę jego uwzględnienia.

Mając to wszystko na uwadze, orzeczono jak na wstępie.